

Trasdentalna eliminacija J¹³¹

B. Topić i Z. Pujić

1. Uvod

Saznanja o zubu donedavna su se osnivala na kliničkim zapažanjima i histološkim studijama zubi koji su ekstrahirani zbog različitih uzroka. Sa napretkom bioloških metoda istraživanja o zubu znatno su proširena. Eksperimentalnim studijama sa primjenom izotopa posebno su se nastojala razjasniti pitanja dinamike biokemijskih procesa u zubu i povećati poznavanje fiziologije zubi. Primjenom izotopa također su ispitivani razni problemi zubnih struktura.

Upotreba J¹³¹ u liječenju bolesti štitnjače omogućila je vrlo mnogo in vivo ispitivanja na čovjeku. Tako je kod pacijenata koji su se nalazili pod tireoidnom terapijom J¹³¹ iskorišćen, kao obilježivač u ispitivanjima fiziologije zubi. Tim problemom su se bavili BARTLESTONE (1, 2, 3), WAINWRIGHT (4), SCHNEYER (5).

BARTLESTONE (6, 7) je pokazao da caklina mačke propušta jod. Zub, odnosno površina cakline, propušta jod-131 i poslije dva sata primitak joda preko cakline mogao se mjeriti pomoću GM-cijevi u tireoidnoj žlijezdi.

ASH (8) je radio na traumatiziranim kutnjacima štakora. Deset dana nakon traume dat je intraperitonealno J¹³¹.

Radioaktivnost traumatiziranih i kontrolnih zubi mjerena je nakon 6, 12, 24, 36, 48 sati. Jod se javio prije u traumatiziranom kutnjaku nego u tireoidnoj žlijezdi. Čak je u traumatiziranim zubima dostigao 3 do 5 puta veću aktivnost nego u kontrolnim zubima.

2. Cilj rada

Autori su pretežno parenteralno aplicirali radioaktivne supstancije i promatrali njihovu kumulaciju u pojedinim strukturama zubi. Mi smo odabrali obrnut put promatranja: poslije stavljanja radioaktivne supstancije u zub, pratili njenu brznu eliminaciju iz zuba i kumulaciju u drugim organima. To je radeno sa ciljem da se odredi brzina izlučivanja J¹³¹ iz zuba i komparira prodror jodnog jona kroz zub sa vitalnom i nekrotičnom pulpom.

3. Metoda

Eksperiment je rađen na 6 pasa. Pas je uzet zbog sličnosti njegova korijenskog kanala i apikalnog foramena sa čovjekovim. Promatrani zub bio je donji prvi desni kutnjak (9—). Eksperiment je rađen pri konstantnoj temperaturi okoline (18°C). Pas je narkotiziran Chloralozom

u dozama 0,1 g na kilogram tjelesne težine. Svakoj dozi chloraloze dodat je 1 g urethana. Narkoza je data intravenozno. U narkosi počelo se je sa preparacijom kavita na 9—. Prepariran je kavitet I klase po Black-u. Preparacija u caklini radena je dijamantnim svrdlima, a u dentinu čeličnim. Za vrijeme preparacije zuba je polijevan fiziološkom otopinom. Kod pasa sa vitalnim pulpama preparacija je radena u dubinu do prosijavanja pulpe kroz dentin. Kod tri psa J^{131} odmah je unesen u preparirani kavitet, dok je kod druga tri psa nakon preparacije kavita trepanirana pulpalna komora okruglim čeličnim svrdlom broj 6 i izvršena je povreda pulpalnog tkiva. Kod trepaniranih pupalnih komora nastupile su nekrotične promjene pulpalnog tkiva, jer smo trepaniranu pulpalnu komoru ostavili otvorenu 7 dana. Tip bakterijalne flore nije određivan u nekrotičnim pulpama. Nakon 7 dana pse smo ponovno narkotizirali, stavili J^{131} u kavitet, odnosno u pulpalnu komoru.

U preparirani kavitet zuba uneseno je oko 10 do 20/ μ C, J^{131} u formi NaJ u fiziološkoj otopini. Pripremljena radioaktivna otopina sadržavala je Ewans plavilo (T-1824). Zadaća ove boje je bila da označi prodire li radioaktivna otopina iz kavita u slinu psa. Kavitet je prepariran stepeničasto. Na stepenicu kavita ubaćena je bakrena pločica, preko koje je stavljeni plomba od fosfatnog cementa. Na taj način je depo J^{131} bio u prepariranom kavitetu. Na rubovima fosfatne plombe i kavita nije bilo tragova Ewans-plavila. Tako smo bili sigurni da je eliminacija J^{131} iz zuba isključivo posljedica transporta kroz korijen, a ne rezultat kontaminacije usne šupljine.

Mjerenje aktivnosti izvođeno je pomoću gama scintilacione sonde Tracerlab, koja je bila oklopljena olovom prosječne debeline 10 cm. Promjer otvora pukotine kroz koju je promatrano aktivni zub iznosi 6 cm.

Glava eksperimentalne životinje stavlja je bočno pred otvor sonde na jednako odstojanje (15 cm) i fiksirana je metalnom prečkom. Da bi aktivni zub u čeljusti psa bio uvijek doveden u iste geometrijske uvjete mjerenja, dio kože koji odgovara zubu 9— bio je tačkasto označen brijanjem dlake. Označeno mjesto omogućilo je reprodukciju prostornih uvjeta za cijelu seriju mjerenja.

Štitnjača je mjerena na analogan način kao i zuba.

Mjerenja na zubu i štitnjači izvođena su odmah nakon unošenja akviteta, nakon jedan sat, te prvi, drugi, treći i četvrti dan poslije početka eksperimenta.

4. Rezultati

Rezultati nisu iskazani brojem impulsa u minuti, jer je i pored približno jednogapsolutnog kavita koji je unesen u zub, početni broj registriranih impulsa bio različit za različite životinje. Razlike potječu od individualne varijabilnosti jedinke, čeljusti i zuba.

Navedeni rezultati korigirani su na radioaktivni raspodjeli i svedeni na nulto vrijeme, pa pokazuju dosljedno transdentalnu eliminaciju.

Rezultati našeg eksperimenta prikazani su tabelama i dijagramom.

U tabeli 1. data je procentualna aktivnost za vrijednosti u donjim prvim desnim molarima. Kolona 1 označava vremena: nulto vrijeme je vrijeme u momentu stvrdnjavanja fosfatnog punjenja. 1, 24, 48, 72, 96 su sati nakon unošenja akviteta u zub. »A« su tri psa sa vitalnim i »B« tri psa sa nekrotičnim pulpama.

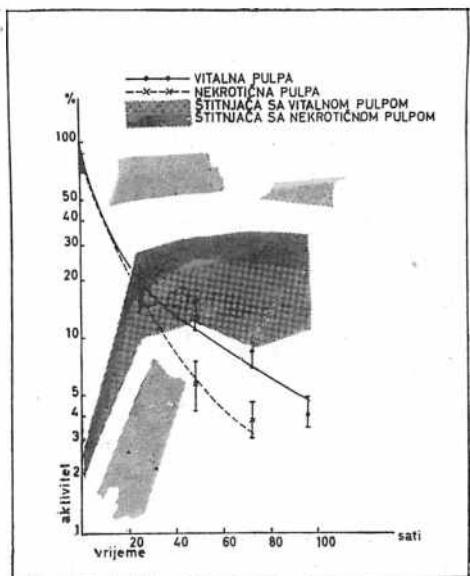
U tabeli 2. nema vrijednosti za nulto vrijeme. I u ovoj tabeli izražena je procentualna vrijednost u odnosu na vrijednost aktiviteta zuba u nultom vremenu koja je označena kao 100%.

Tabela 1. % aktiviteta u zubima

Vri- jeme	A: psi sa vitalnim pulpama		B: psi sa nekrotičnim pulpama	
	sred. vrijed.	opseg rastura	sred. vrijed.	opseg rastura
0 ^h	100%	100%	100%	100%
1 ^h	79,0	80—89	76,3	72—90
24 ^h	19,2	15—21	17,5	14—21
48 ^h	12,8	11—16	5,9	4,2—7,3
72 ^h	8,5	7,0—9,4	3,8	3,1—4,6
96 ^h	4,0	3,5—4,9	—	—

Tabela 2. % aktiviteta u štitnjači

Vri- jeme	A: psi sa vitalnim pulpama		B: psi sa nekrotičnim pulpama	
	sred. vrijed.	opseg rastura	sred. vrijed.	opseg rastura
1 ^h	2,1%	1,7—3,4%	1,4%	0,8—2,4%
24 ^h	15,6%	10,5—23,1%	21,3%	17,0—28,1%
48 ^h	19,2%	12,8—23,7%	30,1%	27,2—34,4%
72 ^h	18,4%	9,1—26,4%	31,6%	26,3—35,0%
96 ^h	20,1%	11,2—28,3%	27,0%	24,3—36,0%

Na dijagramu dat je grafički prikaz transdentalne eliminacije J^{131} iz vitalne i nekrotične pulpe, te kumulacije J^{131} u štitnjači kod pasa sa vitalnim i nekrotičnim pulpama.

5. Diskusija

Transdentalna eliminacija J^{131} je dinamičan proces. Kvantitativno promatrano, za 24 sata se iz predjela vitalne i nekrotične pulpe eliminira 4/5 ukupnog aktiviteta. U brzini eliminacije u ovom vremenskom intervalu nema razlike između vitalne i nekrotične pulpe. Od 24-tog do 72-og sata eliminacija J^{131} iz nekrotičnog prostora brža je za oko dva puta. Prepostavljamo da je ubrzana eliminacija posledica gangrenoznih, sekundarnih procesa truljenja u hermetički zatvorenom kavitetu, jer se kod pasa s nekrotičnim pulpama

u to vrijeme pipao lagani perimandibularni otok na desnoj strani.

Depozicija J¹³¹ u štitnoj žlijezdi između 48-og i 72-og sata dostiže maksimum, na kome se održava do kraja eksperimenta.

Depozicija je intenzivnija kod životinja čija je pulpa nekrotična. Razlika statistički nije dovoljno pouzdana.

Odlaganje J¹³¹ u štitnjači ovdje je izraženo u procentima, ali rezultati nisu mjerodavni u apsolutnom smislu jer su geometrijski uslovi za registraciju aktiviteta u štitnjači bili, iako konstantni, drugačiji nego za zub. (Različito odstojanje od scintilacionog brojača, meta nije tačkasta nego razmazana, štitnjača nema isti izgled ni topografsku poziciju, nije ispitivan funkcionalno stanje štitnjače i sl.) Navedene činjenice ipak ne sprečavaju da se odredi relativan tip krivulje za depoziciju J¹³¹ u štitnjači jer je za svaku životinju postupak mjerjenja bio uvijek analogn.

6. Zaključak

Ispitivali smo transdentalnu eliminaciju J¹³¹ kod psa iz zubi sa vitalnim i nekro-

tičnim pulpama i našli smo da je to dinamičan proces jer se u roku od 24 sata eliminira oko 4/5 aktiviteta iz zuba, ali nema bitnih razlika u kvantitativnom i vremenskom smislu između vitalne i nekrotične pulpe.

7. Rezime

Eksperimenat je rađen na šest pasa. Promatrani zub je donji prvi desni molar. Kod tri psa J¹³¹ bio je unesen u preparirani kavitet odmah (zubi sa vitalnim pulpama), dok je kod druga tri psa pretходno izvedena povreda pulparnog tkiva i nakon 7 dana stavljen aktivitet u zub (zubi sa nekrotičnim pulpama). Aktivitet je mjerен u nultom vremenu, te poslije 1, 24, 48, 72, 96 sati na zubu i poslije 1, 24, 48, 72, 96 sati na štitnjači, računajući od momenta unošenja aktiviteta u zub. Transdentalna eliminacija je dinamičan proces. U prva 24 sata eliminira se oko 4/5 aktiviteta iz zuba. Kvantitativno i vremenski nije bilo bitnih razlika u eliminaciji J¹³¹ između vitalne i nekrotične pulpe.

Sadržaj

TRANSDENTALNA IZLUČIVANJA J¹³¹

Uvodno se iznose istraživanja fiziologije zuba pomoću J¹³¹. Drugi autori su do sada pretežno aplicirali parenteralno J¹³¹ i pratili njegovo kretanje u zubu. U ovom eksperimentalnom radu J¹³¹ stavljen je u zub i studirana je brzina njegove eliminacije iz zuba.

Eksperimenat je rađen na 6 pasa. Ispitivani zub je prvi donji desni kutnjak. Tri psa odnosno zuba imali su vitalne pulpe, a tri nekrotične. Na 9 prepariran je stepeničasto kavitet I klase po Blacku. Kod vitalnih pulpi prepariran je kavitet prosijavanja pulpe kroz dentin, a kod nekrotičnih preparirana je pulplana komora i ostavljena otvorena 7 dana. U takove kavite stavljen je J¹³¹ na stepenicu bakarne pločice, preko nje punjenje od fosfatnog crmenta. Radioaktivnost je mjerena scintilacionom sondom Tra-

cerlap. Radioaktivnost mjerena je na zubu i štitnjači. Mjerenje na zubu bila su 0, 1, 24, 48, 72 i 96-tom satu, od stavljanja aktiviteta. Na štitnjači u 1, 24, 48, 72 i 96-tom satu.

Rezultati nisu iskazani u broju impulsa na minut nego su izraženi u %, gdje je početni broj impulsa na zubu kod svakog psa uzet za 100%.

Transdentalno izlučivanje je dinamičan proces. U prva 24 sata eliminira se oko 4/5 aktiviteta iz zuba. Kvantitativno i vremenski nije bilo bitnih razlika u izlučivanju J^{131} između vitalne i nekrotične pulpe.

Z u s a m m e n f a s s u n g

DIE TRANSDENTALE AUSSCHEIDUNG VON J^{131}

Eingangs werden die Ergebnisse der Forschung über die Physiologie der Zähne mittels J^{131} angeführt. Andere Autoren haben bisher hauptsächlich J^{131} parenteral angewendet und seine Wanderung im Zahn beobachtet. In dieser experimentellen Arbeit wurde J^{131} in den Zahn eingeführt und die Geschwindigkeit seiner Ausscheidung studiert.

Das Experiment wurde am ersten unteren Mahlzahn von sechs Hunden ausgeführt. Drei Zähne waren vital und drei hatten nekrotische Pulpen. Am 9- wurde eine Kavität nach Blacke stufenartig präpariert. Bei vitalen Pulpen wurde diese bis zum Durchscheinen der Pulpa durch das Dentin präpariert, bei nekrotischen Pulpen wurde die Pulpakammer eröffnet, und 7 Tage offen gelassen. In solchen Kavitäten wurde J^{131} auf einen Sockel aus Kupferplättchen gestellt und darüber eine Füllung aus Phosphatzement gelegt. Die Radioaktivität wurde mit der Sonde Tracerlap in der 0, 1, 24, 48, 72 und 96 Stunde, gemessen. An der Schilddrüse in der 1, 24, 48, 72, und 96 Stunde. Die Resultate wurden in Perzenten ausgedrückt und nicht in der Anzahl der Impulse pro Minute.

Die transdentale Ausscheidung ist ein dynamischer Prozess. In den ersten 24 Stunden wurden vierfünftel der Aktivität aus dem Zahne ausgeschieden. Der Quantität nach und zeitlich konnte kein wesentlicher Unterschied in der Ausscheidung von J^{131} zwischen vitalen und nekrotischen Pulpen gefunden werden.

S u m m a r y

TRANSDENTAL ELIMINATION J^{131}

Investigations in dental physiology by means of J^{131} are reported in the introduction. Most authors have applied J^{131} parenterally and watched its movement in the tooth. In the presented experimental study J^{131} was placed into the tooth and its elimination from the tooth was studied.

The experiment was performed on 6 dogs. The first lower right molar was examined. The teeth in three dogs had vital pulps, the teeth of the other three animals were necrotic teeth the pulpal chamber was prepared and left open for 7 days. J^{131} was placed in such a cavity onto the step copper plate and over it a filling of phosphate

cement was applied. Radioactivity was measured by means of the scintillation tube Tracerlap. It was measured in both the tooth and the thyroid. Measurements in the tooth were made at 0,1, 24, 48,, 72 and 96 hours from the introduction of radioactivity; in the thyroid gland they were performed at 1, 24, 48, 72 and 96 hours.

Results are not expressed in number of impulses per minute but rather in percent. The initial number of impulses in the tooth of each animal was taken for 100 percent.

Transdental elimination is a dynamic process. About four fifths of the activity is eliminated from the tooth within the first 24 hours. There was no essential quantitative and temporal difference in the elimination of I^{131} between the vital and the necrotic pulp.

8. L I T E R A T U R A

1. Bartlestone, H. J., Mandel, I. D., Oshry, E. i Seidlin, S. M: Science, 106, 132, 1947.
2. Bartlestone, H. J.: Abstract, Journal of Dental Research 28, 658, 1949.
3. Bartlestone, H. J.: Abstract, Journal of Dental Research 29, 684, 1950.
4. Wainwright, W. W., Butt, B. G., Hauptfuehrer, J. D. i Dute, H. L.: Journal of the American Dental Association, 47, 649, 1953.
5. Schneyer, L. H. i Tanchester, D.: New York Journal of Dentistry, 24, 308, 1954.
6. Bartlestone, H. J.: Journal of Dental Research, 30, 480, 1951.
7. Bartlestone, H. J.: Journal American Dental Research, 30, 728, 1951.
8. Ash, M. M.: Proceedings International Association for Dental Research 33 rd General Meeting, Chicago, Illinois, March 18-20, 1955.

Mr. dr Berislav Topic
Medicinski fakultet
Sarajevo

Doc. dr Zdravko Pujić
Prirodno-matematički fakultet
Sarajevo